

lor de Constantin Popa, în regia unui experimentat profesionist al scenei birlădene, Cristian Nacu.

În întîmpinarea aniversării partidului, în proiectele noastre intră o altă premieră absolută, **Veghea** de Cristian Munteanu, în colaborare cu Televiziunea, precum și montările **Nu ne naștem toți la aceeași vîrstă** de Tudor Popescu, și **Alexandru Lăpușeanu** de Virgil Stoenescu.

— Avem în studiu **Totul în grădînă** de Ed. Albee, **Pădurea** de Ostrovski și alte cîteva texte, dintre care vom alege și în funcție de opțiunile unor regizori invitați. Lucrăm, cu foarte bune rezultate, cu regizorul Constantin Dinischiotu, și intenționăm să colaborăm cu Costin Marinescu, Matei Varodi, și alții.

Pregătim a V-a ediție a Colocviului regizorilor din teatrele dramatice, care va avea loc în septembrie-octombrie 1981; invităm de pe acum teatrele din țară, să participe cu spectacole reprezentative pentru arta regiei.

O acțiune de cea mai mare importanță, angajînd sprijin și colaborare eficientă din partea colectivului nostru, va fi înființarea teatrului muncitoresc pe platforma industrială a Birladului, la Fabrica de rulmenți.

Ne mai propunem realizarea unor reprezentații în aer liber, la monumente istorice (cu piesa **Alexandru Lăpușeanu**); organizarea unor turnee la Iași, Bacău și București; inițierea unor spectacole muzicale, de varietăți, în colaborare cu formația instrumentală „Trandafir de la Moldova”.

Firește, participăm la etapele superioare ale Festivalului național „Cîntarea României”, atît prin spectacolele noastre, cît și îndrumînd formații artistice de amatori.

Bucurîndu-ne de sprijinul forurilor de partid și de stat, de o îndrumare competentă și de o bază materială corespunzătoare, ne dăm seama că depinde de noi, colectivul teatrului, să folosim toate posibilitățile, pentru a desfășura o activitate bogată și valoroasă.

M. M.

Em. ENGEL

CIUTA de V. I. Popa

Ciuta este drama frîngerii unor visuri, într-o lume în care forța nemiloasă a banului dictează nu numai ierarhiile sociale, dar încearcă să „facă ordine” și în sentimente. Însă fragila, dezarmata Carmen Anta („ciuta”), își descoperă resurse de demnitate și forță, care-i permit să se opună presiunilor și să lupte pentru autenticitatea iubirii ei, pînă la supremul sacrificiu.

Simbolistica textului e evidentă: aspirația spre înălțimi a „ciutei”, acolo unde aerul e pur, unde gîndul și visul sînt libere, unde dușmanii nu te pot ajunge, dar, dincolo de care nu există decît prăpastia, neantul. Sînt evidente și limitele piesei, ele aparțin epocii și gîndirii autorului. Montarea inteligentă a lui Cristian Nacu are echilibru și momente de

vibrație dramatică autentică. Regizorul a izbutit să atenueze discrepanțele interpretative, obținînd o anume omogenitate stilistică. Marina Maican (Carmen Anta) și Mihai Velcescu (Octav Șoimu) joacă sobru, cu o reală încărcătură dramatică și tensiune interioară. Ștefan Tivodaru, actor cu experiență, și-a construit rolul cu minuțiozitate, dîndu-i lui Costea Moceanu greutatea necesară. La fel, în scurtele lor apariții, Paul Gheorghiu și Lily Popa-Alexiu. Vasile Mureșanu, Marina Banu, Valy Mihalache, în ciuda tendințelor spre un joc exterior și a unor manierisme, au schițat personaje credibile. Scenografia Adrianel Raicu-Petre (debut) reușește o subtilă trecere de la tenta realistă a primului act la expresionismul din final.

Spectacolul se înscrie printre reușitele teatrului birlădean, meritîndu-și programarea la momentul aniversar.

E. E.